

CITIUS, ALTIUS, FORTIUS

Ókortól napjainkig, az öt karika nyomában

Írta és szerkesztette:

Káli Csilla & Káli Zsófia

Magyar Diaszpóra Iskolatábor

- 2024 -

Az **olimpiai játékok** több sportágat magába foglaló nemzetközi eseménysorozat.

Az egyik **legrangosabb és legnagyobb sportesemény a világon.**

Az **újkori olimpiai játékok sora** - az Ókori Olümpiák mintájára, 1503 év elteltével – **1896-ban**

Athénban kezdődött el Pierre de Coubertin báró kezdeményezésére.

Coubertin báró reménye, hogy teljes **világbékét** hozzanak az olimpiai játékok.

Érkezés a nagyszülőkhöz

Hunort édesapja a nagyszüleihez viszi pár hétre a nyári szünetben, mivel az édesanyja részt vesz az olimpián, mint edző. A kisfiú nagyon szeret a nagyszülőknél lenni és a nagypapa megígérte neki, hogy minden nap együtt fogják nézni az olimpiát és a barátaival is sokat tud majd játszani.

„Nagymama! Nagypapa! Itt vagyunk!” toppant be Hunor a konyhába.

Nagypapa, aki a konyha sarkában ült és az újságját tanulmányozta erre széttárta karjait és Hunor már szaladt is feléje. Hunor már nagyon várta, hogy nagyszüleiivel találkozzon és még a nagypapát ölelte, amikor már elkezdte mesélni mi minden történt az évzáró műsoron az iskolában.

A nagymama valamit kavargatott a tűzhelyen, amit gyorsan ott is hagyott és üdvözölte fiát, aki épp jött befele az ajtón bőrrönddel kezében és két szatyor játékkal, amelyek folyamatosan le akartak csúszni a válláról. Miután a nagymamával ketten lerakták a csomagokat és köszöntek egymásnak, a nagymama odafordult Hunorhoz.

„És én? Én már nem is kapok egy ölelést sem?” kérdezte csilingelő, játékos hangon.

Hunor, aki annyira örült a nagypapának, hogy észre sem vette eddig, hogy édesapja és a nagymama is a konyhában vannak, felkiáltott „Nagymama!” és már röpült is felé. Szorosan átölelte nagymamát és két nagy pusztit adott az arcára. A nagypapa és Zoltán, Hunor édesapja mosolyogva nézték őket, majd ők is köszöntek egymásnak.

A nagymama pipiskedve levett egy dobozszerűséget a konyhaszekrény tetejéről és a nagypapával odaadták Hunornak, aki kikerekedett szemmel és fülig érő mosollyal fogadta ajándékát. Az ajándék egy fedeles láda volt, melyet különböző sporteszközök, mint teniszütő, kosárlabda és korcsolya díszítettek. Hunor imádott sportolni és sporteseményeket nézni, így nem csoda, hogy nagyon örült ennek az ajándéknak.

„Ez az enyém?” forgatta Hunor a ládát.

„Igen drágaságom” mondta a nagymama. „Nézd meg mi van benne.”

A kisfiú kioldotta a masnit és levette a doboz tetejét. Szemei még nagyobbra kerekedtek és tátott szájjal nézett az ajándékra, majd felugrott és átölelte nagyszüleit. „Köszönöm! Köszönöm!” ismételte megállás nélkül örömeiben.

A ládában volt egy úszószemüveg, egy uszodabérlet, egy pár stoplis cipő, a falu focipályájának programja, egy csomag kréta és pár darab kisebb bója, amivel ki lehet jelölni a pálya területét, ha a gyerekek a mezőn játszanak és nem egy valódi pályán.

A sok öröm után leült a család vacsorázni. A nagymama Hunor kedvenceit főzte érkezésükre, gyümölcslevest és túróscsuszát.

Kép forrás: Budapesti Francia Nagykövetség

2012 London Olimpiai Nyitó Ünnepség

Kép forrás: Youtube.com Olympics

Másnap hajnalban Zoltán elindult vissza Budapestre, hiszen dolgozó szülőknek nincs nyári szünet. Így Hunorék hármasban reggeliztek.

Reggeli után Hunor és a nagypapa együtt lapozgatták az újságot, izgatottan nézték végig a sport szekciót és a TV műsort, hiszen ma este, legalább is Magyarországon este, kezdődik az olimpia.

„Nagypapa, ki mehet el az olimpiára?” kérdezte Hunor.

Nagypapa megvakarta a fejét, látván, hogy nem ez lesz az egyetlen kérdése unokájának, majd belekezdett. „Az olimpiát bárki elmehet megnézni, ha megveszi a jegyet. De, ha azt kérdezed, hogy ki vehet részt rajta, akkor az már egy kicsit bonyolultabb.” Hunor bólintott és a nagypapa folytatta. **„Az olimpián mostanában már közel kétszáz ország sportolói vesznek részt. Ahhoz, hogy egy ország részt vehessen az olimpiai játékokon kell, hogy legyen nekik olimpiai bizottságuk, ahogy Magyarországnak is van Magyar Olimpiai Bizottsága.** Ezt a bizottságot el kell, hogy fogadja a **Nemzetközi Olimpiai Bizottság**. Ha ez megvan, elvileg akkor az az ország olimpiai bizottsága indíthat bizonyos számú sportolót akár minden versenyszámban az olimpiai játékokon. Ez az első feltétel.

Kép forrás: halmay.hu

„De, hogy dönti el a Magyar Olimpiai Bizottság” kérdezte Hunor, nagyon odafigyelve arra, hogy jól mondja ki a bizottság nevét, „hogy melyik sportolót engedi ki az olimpiára?”

„Hát, az is egy hosszú és bonyolult folyamat Hunor,” mosolygott rá a nagypapa. **„Egy évvel az Olimpiai Megnyitó Ünnepséggel előtt a Nemzetközi Olimpiai Bizottság sportáganként megadja, hogy mi a követelmény ahhoz, hogy a sportolók jelentkezhesse az olimpiára.** Azok a sportolók, akik megfelelnek ezeknek a követelményeknek, az edzőjük, vagy a szövetség, ahol játszanak jelentkezhet az olimpiai bizottságnál, hogy szeretnének részt venni az olimpián. Minden ország szeretne jelen lenni minél több versenyzővel, de az, hogy hány versenyzőt indíthat egy ország egy-egy versenyszámban limitálva van, általában két kvótára, azaz két sportolóra versenyszámonként. Minden ország olimpiai bizottsága a kvalifikált sportolók közül is a legjobb sportolóit küldi ki az olimpiára, hiszen minél több érmet szeretne nyerni.”

„Ooh, és hogy választják ki, hogy ki menjen az olimpiára a jelentkezők közül?”

„Év közben a sportolók részt vesznek országos-, európai- és világversenyeken, bajnokságokon, vagy selejtezőtornán. Ha több jelentkező van egy országból ugyanarra a sportágra, mint amennyi kvóta hely, akkor egy előválogatón összemérik ezeknek a sportolóknak a tudását és az alapján eldönti a bizottság, hogy ki mehet az olimpiára. Van olyan is, amikor az ország olimpiai bizottsága csak az itt elért időket és eredményeket veszi figyelembe, amikor döntenek és nincs külön olimpiai selejtező.” A nagypapa felvette a szemüvegét, gondolva, hogy a kérdésre teljes mértékben válaszolt és folytathatja újságja olvasását.

„Hmmm” Hunor egy-két percig gondolkodott ezen, majd megszólalt, „Tehát akkor minden ország a legjobb sportolóit küldi ki minden sportágban?”

Nagypapa ismét megvakarta a fejét és válaszolt unokájának mosolyogva. „Igen és nem.”

„Igen, a jelentkezők legjobbjai mennek az olimpiára, de csak amatőr sportolók jelentkezhetnek.” Látván unokája zavart tekintetét, gyorsan hozzá tette „amatőr fordulóra és a következő fordulóra és bebizonyítsák, hogy ők a legjobbak, vagy legalább is nagyon jók a sportágukban. Amikor már stabilan ők vannak az éremtábla tetején, van olyan sportág, ahol nyugdíjba vonulnak az amatőr versenyzésből. Ilyenkor, ha még ezt a sportot szeretné folytatni, hivatásos versenyző lehet belőlük, akik tényleg csak a legjobbakkal versenyeznek és

többnyire pénzdíjas versenyeken. Ők már többet nem vehetnek részt az olimpián.” A kisfiú rácsodálkozva nézte nagypapát egy darabig, de végül elfogadta ezt válaszul.

2018 PyeongChang Téli Olimpia
Kép forrás: 24.hu

Ahogy nézték a TV műsort az újságban Hunornak feltűnt, hogy nem lát minden sportágat a műsoron. „Nagypapa, hol van a korcsolyázás és a sielés? A múltkor az is volt és én szeretném most is megnézni.”

„Oh, azok téli sportok, így azokat a téli olimpián játsszák.”

„Tehát van többféle olimpia is?” kérdezte Hunor még kíváncsiabban.

„Igen van!” jött be a nagymama és válaszolt unokájának nagypapát megelőzve, aki ezt tátott szájjal, kissé megsértődve nézte, de aztán visszament az újságja olvasásához és hagyta, hogy

a nagymama folytassa a kiselőadást. „**Van téli és nyári olimpia**, ezeket négy évente rendezik meg, de két év eltéréssel,” folytatta a nagymama.

„Oh, tehát azért voltak téli sportok a múltkor és most pedig a nyári sportok jönnek,” rakta össze Hunor. „Akkor két év múlva megint téli sportok lesznek és négy év múlva pedig megint nyári. Ugye?” kérdezte kissé bizonytalanul a kisfiú.

„Igen, igen,” felelte a nagymama és rögtön folytatta is „de ezeken kívül van még **Ifjúsági Olimpia, ami a fiatalabb versenyzőknek szól** és pont az ellenkező években van, valamint van **Paralimpia a mozgáskorlátozottak számára, Siketlimpia a süket sportolóknak és Speciális Olimpia az értelmi fogyatékos sportolóknak**. A Speciális Olimpia lényege, hogy kedvet csináljon a sporthoz és mindenki sikeresnek érezze magát, így ez eltér egy kicsit a többi olimpiától. Itt nem csak az első, második és harmadik helyezett nyer érmét, mint a többi olimpián, hanem az összes többi résztvevő is kap részvételi szalagot.” Mondta a nagymama miközben szedett magának is reggelit és leült a fiúhoz az asztalhoz.

Odakintről hangos dudaszó jött hirtelen és Hunor már ugrott is fel az asztaltól és szaladt kifelé üdvözölni barátait, Balázst, Katát és Tamást. Ők is a nagyszüleiknél (akik szintén a faluban laknak) töltik a nyáriszünet egy részét és évek óta barátok. Így nyaranta a fél falu tőlük zsong, ahogy a nagypapa szokta mondani.

2020 Tokiói Magyar Paralimpiai Csapat
Kép forrás: dunaujvaros.com

Az Olimpia története

Pár nappal később ebéd után eleredt az eső, így Hunor bejött a házba. Az elmúlt napokban nagyszülei a reggeli és a vacsora között nem is látták unokájukat, mert szinte mindig kint volt barátaival valamelyik sportpályán, vagy a mezőn játszani.

Hunor látta, hogy a TV-ben csupa olimpiával kapcsolatos műsor van és meglepődött, hogy egy csatornán még a régi magyar győzelmek felvételeit is sorra játsszák vissza, mindenféle érdekes történet mesélése közben.

„Hunor!” kiáltott a nagymama a konyhából. „Van kedved segíteni nudlit csinálni?” kérdezte. Bármennyire is érdekes műsor ment a TV-ben, ezt nem kellett kétszer mondani, Hunor már pattant is fel a foteljából és szaladt a konyhába. Hunor imádta a nudlit és két óra TV nézés után már nagyon szívesen csinált volna valami mást is.

„Itt is vagyok!” érkezett be a konyhába, nagy mosollyal az arcán és ment rögtön a mosogatóhoz kezet mosni. A nagymama éppen szedte át a főtt krumplit a dagasztó tálba, miközben a nagypapa fejfel benne volt a hűtőben és valamit látványosan keresett...

„Mama, hova tetted el a tojásokat? Tegnap még itt volt a középső polcon,” jött a nagypapa hangja egy kevéske csörömpöléssel követve, jelezvén, hogy megnézte a polc hátsó részét is pár dolog felborítása közepette... A nagymama mosolygott magában és rázta a fejét, de azért válaszolt neki.

„Papus, a tojások az ajtónak a középső rekeszében vannak. Pont ugyan ott, ahova tizenöt évvel ezelőtt te betetted őket, mikor beszerelték a hűtőt.”

„Áhaaa! Megvannak!” jött elő a nagypapa két tojással és nagy mosollyal az arcán. Eddigre a nagymama a dagasztótálat krumplistól Hunor elé rakta a konyha asztalra egy krumpli törővel, egy fakanállal, és egy zacskó liszttel.

„A krumplitörővel törjétek össze a krumplit. Ha már nincsenek benne darabok, akkor üssétek hozzá a tojásokat és apránként adjatok hozzá annyi lisztet, hogy kézzel gyúrható, de még lágy tészta legyen belőle,” jött a nagymamától az instrukció, aki közben nekilátott a prézli elkészítéséhez. A fiúk is neki láttak a munkának. Hunor, aki csak három okból nem beszélt egyfolytában, - egy, ha aludt, kettő, ha TV-t nézett és valami számára nagyon érdekes műsor ment, három, ha sportolt és nem volt elég levegője egyszerre beszélni és futni a labda után – most is nekilátott a mondókájának.

„Nagypapa, a műsorban a néni az mondta, hogy az olimpiának van jelszava. Apukám mindig azt mondja, hogy a jelszavakat, nem szabad senkinek sem elmondani, de ez a néni elmondta az egész világnak. Igaz, én nem értettem, nem magyarul volt, de lehet, hogy mások értették.” A nagyszülők ezen jót mosolyogtak.

„Igaz, jelszavakat nem szabad másokkal megosztani, de ez nem olyan jelszó. Ez a **mottója az olimpiának. Citius, Altius, Fortius**”

„Ez az!” kiáltott fel Hunor.

Kozák Danuta, Csipes Tamara, Kárász Anna, Bodonyi Dóra Olimpiai Bajnok női kajaknégyes
Kép forrás: Phil Walter/Getty Images

„Ez azt jelenti, hogy **Gyorsabban, Magasabbra, Erősebben**. A szavak, amiket mondtam latinul vannak,” folytatta a nagypapa.

„Óoo, tehát az olimpián latinul beszélnek? Akkor minden sportolónak kell latinul is tudnia?” érdeklődött Hunor.

„Nem, nem” nyugtatta meg őt a nagypapa, „**az olimpia hivatalos nyelve az angol és a francia, meg a rendező ország nyelve**, ha az eltér az alábbi kettőtől.”

„Ááá, szóval, ha Magyarországon tartanánk olimpiát, akkor angol, francia és magyar lenne a hivatalos nyelve.” Erre a nagypapa csak bólintással tudott válaszolni, mert Hunor már ment is tovább mondanivalójában. „Tudom, hogy minden olimpia **az öt karikás logót és zászlót** használja és azt is, hogy mindig van **nyitó és záró ünnepség**, de milyen egyéb **szimbólumok és hagyományok** vannak még?” kérdezte Hunor, miközben még egy kis lisztet borított a nudli tésztájához és elkezdte azt fakanállal beledolgozni.

„Így van, Hunor,” válaszolt neki a nagypapa, „még sok-sok egyéb olimpiai szokás és hagyomány van. Például 1928 óta **az olimpiai lángot a görögországi Olümpiában gyűjtik meg** a Nap melegének segítségével. Innen váltó **futók juttatják el az olimpiát rendező városig** és ezzel a fáklyával gyűjtik meg a nyitóünnepségen az olimpiai lángot, ami **a játékok végéig lobog**.”

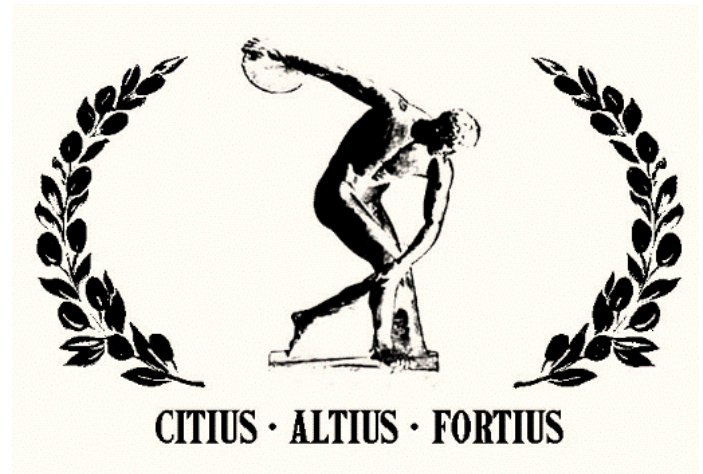
„Óoo,” csodálkozott rá Hunor. „Ezt láttuk a mostani nyitóünnepségen is.” tette hozzá.

„Egy másik tradíció az **Olimpiai himnusz**, amit minden nyitó és záró ünnepségen lejátszanak,” csatlakozott be a nagymama a jóhangulatú beszélgetésbe.

„Bár a himnuszt már 1896-as olimpiára megírták, csak 1960-as játékoktól játszik le hivatalos Olimpiai himnuszként minden nyitó és záró ünnepségen,” tette hozzá a nagypapa.

Kép forrás: olympics.time.com

Kép forrás: bookofthrees.com

„Oké, mondok másikat,” kezdett bele a nagymama kissé versengően, „az olimpiákon szokott **kabala** is lenni, ez általában állatokról vagy emberekről van mintázva és mindig a rendező ország tervezi meg. Bár az első kabala az egy véletlenül az olimpiai faluba került 'Smoky' nevű kutyus volt, 1932-ben Los Angelesben a Nyári Olimpián. Ő már a falu építésekor megjelent és mindenki nagyon szerette. A verseny alatt kapott egy takarót és sok résztvevő rátűzte országa kitűzőjét annak jeléül, hogy hány ország szereti és fotózkodott az olimpia kis kabalájával,” mesélte a nagymama egy büszke mosollyal.

Mielőtt Hunornak lett volna lehetősége megszólalni, már a nagypapa folytatta is, „Igen de, a kiskutyus még nem volt hivatalos kabala. Hivatalosan csak 1968-tól vannak olimpiai kabalák.”

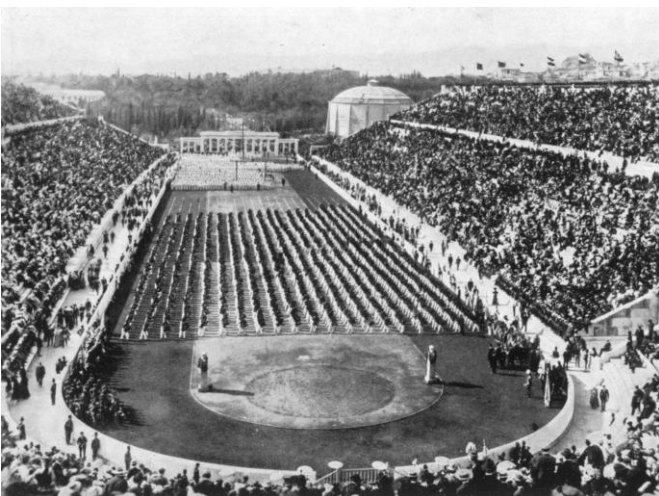
„Papus neked mindent jobban kell tudnod?” vágott vissza a nagymama csípőre tett kézzel.

„Nem, mindent azért nem...” válaszolt a nagypapa kicsit visszahúzódóan. „Például fogalmam sincs, hogy hogyan vegyük rá ezt a tésztát, hogy elengedjen minket és a tálát.” Erre a nagymama félrehúzta a prézlit a tűzhelyről és odament megnézni mi történik az asztalon. Nagypapa és Hunor is, mindkét kézzel hozzá volt ragadva a nudlihoz, ami a tálon kívül és belül is volt bőven. Ezt látván, a nagymama hangosan felnevetett, majd gyorsan a szájához kapott, de már a fiúk is nevettek. Alapos lisztezés után a nagymama kiszabadította őket a tészta fogságából, előhúzott egy nagy nyújtódeszka, majd alapos lisztezés után kifordította rá a tésztát, párat gyúrt rajta és mintha csoda történt volna összeállt a tészta.

„Így ni! Mondtam, hogy addig adjatok hozzá lisztet még össze nem áll gyúrhatóvá...” Nézett rájuk a nagymama mosolyogva. Nagypapa és Hunor pedig ámulva nézték a tésztagombócot a nyújtódeszkán. „Na, most Papus te így csíkokat vágsz belőle, ha egyet levágtál akkor azt ujjnyi szélességben feldarabolod,” a nagypapa átvette a kést és pontos ujjszélesség lemérése után már vágta volna, mikor a nagymama gyorsan hozzátette, „nem a te hüvelykujjad szélességére, hanem az én kisujjam szélességére. Ha úgy méred, akkorák lesznek azok a nudlik, hogy nem fognak beférni a szádba.” Ezen a nagypapa jót mosolygott, ezután a nagymama megmutatta Hunornak, hogy hogyan sodorja a nudlikat és hogy mennyi lisztet szórjon rájuk, hogy ne ragadjon se az ő kezéhez, se a tálcához.

Hajós Alfréd Első Magyar Olimpiai Bajnok, úszó
1896 Athéni Olimpia
Kép forrás: kepmas.hu

Athén, 1896-os Olimpiai Játékok
Kép forrás: olympics.time.com

Most, amikor már mindenki tudta a feladatát a nagymama visszatért a tűzhelyhez és elkezdett vizet forralni, amiben majd a nudlit fogják kifőzni, Hunor pedig a nagypapa felé fordulva kérdezte, „Mióta van olimpia?”

„A Nemzetközi Olimpiai Bizottságot Coubertin Bátor kezdeményezésére már 1894-ben megalapították és ő 1900-ban szerette volna tartani az első nemzetközi modern olimpiát, de a bizottság tagjainak annyira megtetszett az ötlet, hogy nem akartak várni és már 1896-ban megrendezték az Első Olimpiai Játékokat.” Mielőtt bárki is közbeszóllhatott volna a nagypapa már folytatta is. „Coubertin Bátor reménye az volt, hogy ezek a sport játékok békét hoznak a világra, de sajnos a két világháború miatt 1916-ban, 1940-ben, és 1944-ben a nyári és a téli olimpia is elmaradt. Ettől függetlenül, egymással

háborúban álló országok sportolói többnyire békében és sportszerűen játszanak/versenyeznek egymással az olimpiákon,” fejezte be a nagypapa a gondolatát.

„Nagypapa, téli olimpiái is 1896 óta van?” kérdezte Hunor.

„Nem. Nem, a téli olimpiát 1911-ben engedélyezte a bizottság, de az I. Világ Háború miatt, csak **1924-ben lettek megtartva az első Téli Olimpiai játékok.**”

A kisfiú az ujjain számolgatott, fejét többször megrázva újrakezdve e mutatóvagy mutatóvagyat, végül megszólalt, „De az nem jó, a múltkor azt mondta a nagymama, hogy a téli olimpiákat két évvel a nyári olimpia előtt rendezik meg.”

„Most már ez így van, de amikor először bevezették, még egy évben volt a téli és a nyári olimpia megtartva,” felelte neki a nagymama.

„Csak 1994-ben álltak át a nyári olimpiák közti évekre, hogy a televízió tudja mindkettőt közvetíteni és így a nézőknek se kell a két olimpia között választani,” tette hozzá a nagypapa.

Hunor ezt a magyarázatot elfogadva visszatért az ujjai számolásához, majd mikor ezzel végzett akkor felállt. „Akkor most ez lenne a **XXXIII. Olimpia Párizsban**, ha minden olimpiát megtartottak volna,” vitte oda nagymamának a nudlikkal megtelt tálcát, „Az nem is olyan sok,” tette hozzá.

„Igen, de ez a modernkori olimpia az ókori olimpiákra lett mintázva részben,” mondta a nagymama, mire Hunor csodálkozva és maximális érdeklődéssel nézett rá, így a nagymama folytatta.

„A legrégebbi feljegyzés **az ókori olimpiákról időszámításunk előtt 776-ból** maradt fent, de valószínűleg már ennél jóval hamarabb is tartottak olimpiát. Akkor az olimpia még egy sport fesztivál volt, **amit Zeusz, egy görög Isten tiszteletére tartottak.** Ezeket a játékokat **Olimpiádonként, azaz négy évente rendezték meg.** Itt csak fiúk és férfiak versenyezhettek. **A nők versenyeit pedig Zeusz felesége, Hera tiszteletére rendezték**

I. Téli Olimpia 1924 Chamonix, Franciaország
Kép forrás: olympics.com/IOC

Kép forrás: suu.edu

meg, de csak férjezetlen lányok és nők vehettek részt a versenyszámokon. Eleinte csak egy sportszám volt az olimpiákon, a stadionfutás, de hamarosan újabb sportágakat adtak hozzá és a fesztivál még nagyobbra nőtte ki magát.”

„Miután a férfiak sokszor meztelenül versenyeztek, amit meg tudok érteni, mert abban a lebernyeges ókori ruhában nem lehet egyszerű sportolni, így a már férjnél lévő nők nem lehettek a stadionban mikor a férfiak olimpia fesztiválját tartották,” tette hozzá a nagypapa, mire a nagymama szúrós szemekkel nézett rá, de folytatta a történetet látván Hunor ezen az információn nem akad fenn.

„Sajnálatos módon, ahogy a Római Birodalom terjeszkedett a sport egyre visszább szorult és végül **393-ban Nagy Theodosius római császár a kereszténység megszilárdítása érdekében eltörölt minden pogány rendezvényt, többek között az olimpiai játékokat is,**” fejezte be történetét a nagymama.

„Az atléta szó is görög eredetű és körülbelül azt jelenti, hogy az az ember, aki azért versenyzik, hogy díjat kapjon” tette hozzá a nagypapa.

„Most érméket kap az első három helyezett, az ókori olimpiákonok mit kaptak?” kérdezte Hunor.

„Nos...” kezdett bele a nagymama, de a nagypapa gyorsabb volt.

Kép forrás: old-stamps.com

Kép forrás: quizlet.com

„Általában egy olajág koszorút tettek a fejére és a leletek szerint sokszor az állam eltartotta a győzteseket és nem kellett nekik dolgozniuk, ha olimpiai bajnokok lettek. Akkor még jóval kevesebb versenyző és versenyszám volt és ha jól tudjuk ez a kiváltság csak az első helyezettnek szólt.”

„Volt, akiről ódákat és verseket írtak, szobrot faragtak, festményeket készítettek, sőt volt olyan, aki olyan pénz érmét kapott fizetségül, amelyben őt vagy sportját ábrázolták. Rendszeresen kaptak drágább használati tárgyakat is, mint például vas bogrács szerűséget, amiket akkoriban igen nehéz és drága volt beszerezni,” tette hozzá a nagymama.

„Na, mára elég a mesélésből, mert kész a nudli és ha nem igyekszünk a vacsorával nem érünk be a szobába mire kezdődik a vízilabda mérkőzés és a magyarok fognak játszani. Én ezt meg szeretném

nézni,” mondta a nagymama és mindenki hozzáfogott az asztal letakarításához és megterítéséhez.

Rendezzünk Mini Olimpiát!

Egyik délután a nagymama kint volt és a virágjait ápolgatta az előkertben, mikor egyszer csak arra lett figyelmes, hogy teljes csend van. Bár a madarak csiripeltek, ezen kívül csendesek voltak a kertek és az utcák, sehonnan nem jött a megszokott zsidobongás, ami általában követi unokáját és barátait. Kíváncsian és kissé aggódva kiment a tárva-nyitva álló kertkapun és elsétált a sarokig, ahonnan rá lehet látni a falu széli mezőre is. De a gyermekeknek semmi nyoma. Egyszer csak megpillantotta a nagypapát, aki épp akkor fordult be az utcába biciklivel.

„Nem láttad valamerre a gyerekeket Papus?” kérdezte a nagymama.

„Miért, kellett volna? Reggel mikor elindultam a központba az utcán fociztak a ház előtt. Felmentek a faluközpontba?” kérdezte most már kissé aggódva a nagypapa.

„Nem tudom, a virágos kertemben voltam és szedegettem le az elszáradt virágokat és leveleket, mikor egyszer csak arra lettem figyelmes, hogy teljes csend van.”

„Ó jaj, az sosem jó!” jegyezte meg a nagypapa. „Merre láttad őket utoljára?”

„Krétával rajzolgattak a járdára mikor kimentem, összesen két rózsabokrot metszettem meg, úgyhogy nem mehettek messzire” válaszolta a nagymama, mire a nagypapa a fejét vakarta.

„Ezeknél a kis örökmozgóknál ezt sose lehet tudni...” tette hozzá a nagypapa és egyetértésben elindultak a ház felé. „Tegyük be amit hoztam a lakásba, mert ebben a melegben lekvár lesz mindenből egy óra alatt” jegyezte meg a nagypapa.

Kép forrás: freepick.com

A kertkapuhoz érve a nagypapa végignézett a kerten, ami úgy nézett ki mintha valaki megbombázta volna játékokkal és sporteszközökkel.

„A fürdő cuccuk tegnap óta még mindig a szárítókötélén lóg” kezdte a nagymama.

„Akkor a fürdőben nincsenek” vette ki ebből a nagypapa.

„Egyébként is mindig szólnak, ha felmennek a központig. Ezt a szabályt Hunor mindig betartja,”

tűnődött tovább a nagymama.

„Nincsenek a foci pályán sem, a lépcső tele van stoplis cipőkkel” tette hozzá a nagypapa.

„A házban nézted már? Nem mentek be valamiért? Elégge meleg van ma idekint,” jegyezte meg a nagypapa.

„Nem, de hát ezt a két rózsabokrot metszettem, nincs két méterre az ajtótól, csak feltűnt volna tán, ha hét gyerek elslisszol melletttem” ráncolta a nagymama a szemöldökét.

„Pláne, ha úgy slisszolnak, mint ahogy szoktak... Egy tank csendesebben közlekedik, mint ezek heten együtt” nevetett fel a nagypapa és ezzel elindultak fel a lépcsőn a sok friss áruval. Nagymama ment a pékáruval a kamrába, míg a nagypapa kipakolta a zöldségeket a zöldséges kosárba, a görögdinnyét be a hűtőbe, a cseresznyét és a meggyet pedig az asztalon hagyta, az jó lesz majd uzsonnára. Abban mind a ketten biztosak

voltak, hogy sokáig nem lesznek távol a gyerekek, mert az asztaltól még sosem késett el egyik sem. Ezt tudomásul véve, a nagymama is lenyugodott egy kicsit és elkezdett rendet rakni a konyhaasztalon.

„Papus menj és cseréld le a ruhádat aztán jöhetsz krumplit hámozni, mert a szomszéd Kati három gézengúza is hozzánk jön ebédre. Rántott hús lesz tört krumplival az ebéd, úgyhogy mennyiségi húst kell kirántanunk.”

„Hú jaj, akkor jobb lesz, ha hozok fel a pincéből még egy kis krumplit. Mikor ezek utoljára nálunk ettek éppen csak a cserepet nem ették le a ház tetőjéről” tette hozzá a nagypapa.

Magyar TV műsor a heti újságban

Kép forrás: ma7.sk

Pár perccel később a nagypapa megérkezett a krumplival a konyhába és félig suttogva odaszólt a nagymamának, „Mama, gyere csak!” A nagymama nem kérdezett csak halk léptekkel követte a nagypapát, aki pedig a nagyszoba ajtajához vezette. Mindketten csendben kikerekedett szemekkel néztek a szobába.

A bútorok szét voltak tolv a szoba falaihoz, a nagypapa újságkészlete lapokra szétszedve és kitergetve, a hét gyermek pedig halk duruzsolással írtak össze valamit filctollal az egyik szekrény hátuljára.

„De hol jöttek be?” kérdezte suttogva a nagymama, miközben még mindig ámulattal csodálta a látványt, de csak egy vállrántást kapott

a nagypapától. Tudva, hogy a gyerekek biztonságban vannak, visszamentek a konyhába az ebédet elkészíteni.

Még a templomtorony éppen csak, hogy delet harangozott mikor négy gyerek berontott a konyhába „Mi az ebéd? Ehetünk már? Igyekszünk, mert egykor találkozunk a Nagyrénél a többiekkel,” mondták a gyerekek egymás szavába vágva.

„Egész délelőtt nagypapa újságjait néztük és olimpiai sportokat írtunk ki belőle. Mi is akarunk egy mini olimpiát rendezni. Luca unokatestvére, aki tegnap érkezett, ismeri a gyerekeket, akik a táborba járnak hétköznapi. Ő megkeresi majd őket és akkor lesz két csapatunk, hogy a csapat sportokat is letudjuk játszani. Egy órákor találkozunk vele a Nagyrénen, hogy megbeszéljük a részleteket, de nem tudjuk eldönteni, hogy hány sportág legyen...” fejezte be Hunor.

„Lehetne, hogy ma kihagyjuk a Híradót és egyből ebédelünk Róza néni?” kérdezte kissé félénken Balázs, Kati néni legkisebb unokája.

„Rendben. De akkor most mindenki megy gyorsan kezét mosni” válaszolta a nagymama. Nagypapával ketten gyorsan befejezték az ebéd feltálalását és mire megfordultak a tálakkal a gyerekek már megterítették az asztalt és a helyükön ültek.

Szedés közben természetesen elkezdődött a Mini Olimpia elmagyarázása és így elég hamar el is jutottak az olimpiai nyitó ünnepség rendezéséről a sportszámok megvitatására.

„Oké, oké. De milyen sportokban szeretnétek versenyezni?” vágott közbe a nagypapa.

„Úszásból több fajtát és távot is tudunk csinálni a fürdőben” válaszolta Hunor, logikusan.

„Én szeretem a tornát, de úszni is tudok és biciklizni is” tette hozzá Kata, Kati néni középső unokája.

„Én és Balázs szeretünk futni, úszni és dzsúdóra is járunk” mondta Tamás, Kati néni harmadik unokája.

„Áronéknak van négy lovuk és mindannyian tudunk lovagolni, hiszen tavaly náluk töltöttük a fél nyarat,” szólalt meg gyorsan a kis Balázs, nehogy kimaradjon a beszélgetésből.

„Ha sikerül Luca unokatesójának rávenni a táboros gyerekeket, hogy ők is vegyenek részt, akkor tudunk vízilabdázni, kosarazni, röplabdázni, focizni és váltó versenyeket is játszani,” mondta Kata reménykedve.

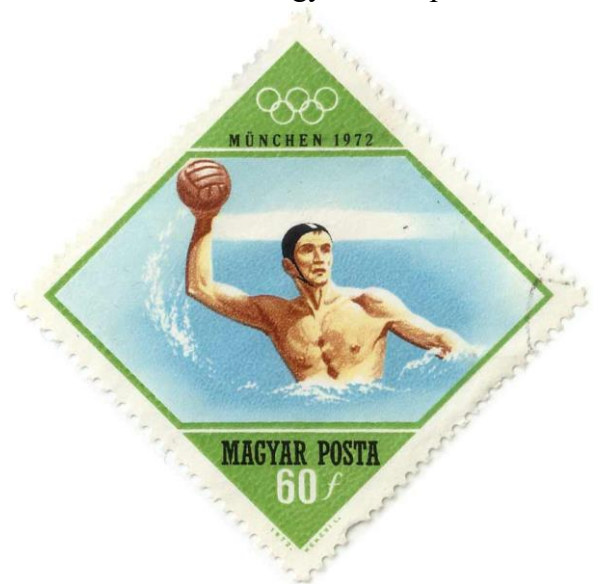
„Nagypapa, **milyen sportokban jók még a magyarok az olimpián?**” kérdezte Hunor érdeklődve, majd gyorsan és nagy büszkeséggel hozzátette, „A nagypapa sok mindent tud az olimpiáról, mert Ő volt több olimpián is és kétszeres olimpiai bajnok!” A gyerekek ezen mondat után ámulva nézték a nagypapát, mintha szárnyai nőttek volna hirtelen és egy „Húha,” „Azta,” „Nahát,” „Nem is tudtam,” csodálkozás után hagyták, hogy a nagypapa válaszoljon unokája kérdésére.

„**Legtöbb érmünk vívásból van.** De ezt ne próbáljátok ki képzett felnőtt nélkül, mert még kiszúrjátok egymás szemét” tette hozzá gyorsan intőleg, amire a gyerekek bólogattak és ették tovább ebédjüket. „**Kajak-kenut** lehet, hogy ki tudjátok próbálni, a dombon túl van egy lassú folyású patak és nyáron lehet kajakokat bérelni a strandján.” Ezt halván Tamás már írta is fel az új információt a zsebéből elővett kissé foltos és összegyűrt papírra. Ezt látván a nagymama mosolygott egyet és a háta mögött lévő fiókból előhúzott egy új füzetet, amit átnyújtott Tamásnak.

„Köszönjük!” fogadta Tamás nagy mosollyal és egyből elkezdte átmásolni a versenyszámokat a füzetbe.

Kép forrás: old-stamps.com

Kép forrás: old-stamps.com

„**Birkózást, ökölvívást, sportlövészetet, karatét és a súlyemelést** se próbáljátok ki, nehogy megsérüljete. Ezekhez hosszú gyakorlat kell, hogy biztonságosan tudjátok csinálni,” intette őket a nagymama.

„Jó Jó...” felelték együtt a gyerekek.

„**Célba lövést** csinálhatják, ha vízi pisztolyt használnak,” mondta a nagypapa és nézett kérdően a nagymamára, bár a mondata nem kérdés volt és a nagymama is csak egy bólintással válaszolt rá, majd hozzátette:

„**Az öttusa lovaglásból, vívásból, lövészetből, úszásból és terepfutásból áll.** Ha a vívást kicseréletek egy másik sportra, például

diszkoszvetésre, akkor az öttusa is lehet egy versenyszám.” Ezt a gyerekek ujjongással fogadták. Tamás már jegyzetelt is, a nagypapa pedig büszkén nézett körbe az asztal körül.

„Na nézzük csak,” folytatta a nagypapa „az úszást már mondtátok, a **tornát** is, a **futás**, azaz **atlétika** egyik száma, ahogy a diszkoszvetés is, a dzsúdót az olimpián **csekgáncsnak** nevezik,” Tamás szorgosan jegyzetelt, a többiek pedig ámulattal figyeltek a nagypapa minden szavára, „**evezésre** lehet, hogy a pataknál tudunk lehetőséget találni. De lehet, hogy a kajak is elég evezős sport lesz egy mini olimpiára, vitorlázni itt nincs lehetőség” mondta a nagypapa, de Kata szeme ezen felcsillant így hagyta, hogy a kislány elmondja ötletét.

„Tudunk kis hajót csinálni alufóliából és vitorlát tenni rá hurkapálcából és papírból, vagy egy darab anyagból, tudunk ezzel vitorlás versenyt rendezni akár az uszoda kinti fürdő részén, akár a patakban.”

„Ez nagyon jó ötlet Kata!” mondta Hunor és átvette Tamástól a füzetet és az azzal járó jegyzetelési feladatokat, hogy Tamás is befejezhesse az ebédjét.

„Ha tudtok két csapatot csinálni akkor **kézilabdázhattok** is” folytatta a nagypapa, mikor a gyerekek elcsendesedtek.

„Tennisz pálya a közelben nincsen, de tollas labdázni tudtok a réten és pinpong pedig van a sport központban” mondta a nagymama és nagy bólogatásokra Hunor fel is írta.

„Biciklije és gördeszkája van mindőtöknek?” kérdezte a nagymama.

„Igen-igen...” harsogtak a gyerekeke egyszerre. „Olyan is van az olimpián?” kérdezte Hunor

„Így van, most már pár éve ez is olimpiai versenyszám,” válaszolta a nagypapa, ami végét a gyerekek már alig hallották, mert fél egyet ütött az óra és ők már a talpukon is voltak, vették a cipőjüket és mentek kifelé az ajtón

„Köszönjük szépen az ebédet!” mondásokkal.

Kép forrás: old-stamps.com

2020 Tokiói Olimpiának pictogramjai

Kép forrás: olympics.com

A nagypapa utánuk kiáltott, „Mikor lesz az olimpiátok? Elmehetünk megnézni mi is?” mire Hunor vissza kiáltott, „Hétfvégén! Ti lesztek a szurkolók!” és egy intés után már szaladt is társaival a Nagyrét felé.

Vihar az olimpiai faluban

Másnap reggel tíztől vihart mondtak, így a gyerekek a sporteszközök és játékaik összeszedésével töltötték a reggelt. Mikor mindent bepakoltak, a nagymama kérésére a ház összes lépcsőjéről is összeszedték a különféle sportcipőiket és Hunor szobájában is rendet raktak. Ezen feltételeket teljesítve kaptak engedélyt arra, hogy a nap hátralevő részét a nagyszobában töltsék és az olimpiájukat tervezgessék. Később a nagyszülők számára kiderült ez nem csak a hét megszokott gyerkőcből állt, hanem délután a fél nyáritábor is megjelent az ajtóban bőrig ázva.

A nagymama felhívta minden táboros gyermek szüleit vagy nagyszüleit, elmagyarázta a gyerekek tervét és engedélyt kért és kapott maradásukra. Ezután megnyugodva kiment a konyhába egy kis csendre vágyva és elkezdett a nagypapával ötölni-hatolni, hogy hogyan is fognak egy egész olimpiai bizottságot megeztetni vacsorára. A nagymamának eszébe jutott, hogy a következő utcában Piri néniék tegnap disznót vágtak és felhívta őt, hogy van-e még valami, amit nem adtak el. Piri néni örömmel mondta, hogy még sütnivaló hurka és kolbász is van, szívesen becsomagolja és a fia átviszi kocsival. Ezzel a vacsora probléma megoldva, gondolta ő.

Egyszer csak nagy örömködéssre figyeltek fel, így benéztek a nagyszobába, ahonnan mostanra a gyerekek kihordták a bútorokat az előszobába, hogy mindannyian beférjenek. Most éppen a szőnyegről nézték az élő közvetítést, hogy milyen egy reggel az olimpiai faluban. Nagymama mosolygott egyet, majd vitt be a gyerekeknek egy kis ropit, hogy legyen mit rácsálniuk míg a vacsora elkészül.

Pár perc múlva nagy csattanást hallanak, a gyerekek felsikítanak, majd teljes sötétség a lakásban. „Ez közel volt...” mondta a nagypapa a nagymamának, majd egy szekrényből elővett gyertyával bement a nagyszobába megnyugtatni a gyerekeket, „Ez csak egy közeli villám volt és az áram biztosan hamarosan vissza fog jönni,” mondta.

„Papus, az egész utcában sötét van, nem hinném, hogy hamar vissza fog jönni az áram... így nem működik a sütő... Szólni kéne a Pirinek, hogy ne küldje a hurkát, de nem működik a telefon sem,” mondta a nagymama.

2024 Párizs, Olimpiai Falu
Kép forrás: paris2024.org

„Oké, tehát van körülbelül húsz gyerek a nagyszobában és nincs se áramunk, se vacsoránk,” foglalta össze a nagypapa, amire a nagymama még rémültebb arcot vágott. „Rendben,” folytatta a nagypapa, „én összeszedek gyertyát, hogy meg tudjuk világítani a konyhát és a nagyszobát, hogy a gyerekek tovább tudják tervezni az olimpiájukat, hátha így nem bontják le a házat,” tette hozzá egy kissé kételyes mosollyal, „addig te menj és nézd meg mi van a kamrában, meg a nyári konyhában, hátha tudunk valami egyszerű vacsorát összerakni belőle,” és ezzel a tervvel

mindketten elindultak kissé botorkálva a félhomályba megoldani a helyzetet. Hamarosan volt fény a konyhában, a nagyszobában és a nyárikonyhában is, a nagymama pedig tele rakta az asztalt házi sonkával, szalonnával, száraz kolbásszal, tepertővel, libazsírral, vajjal és valamennyi friss kenyérrel. Ezeket a nagypapa elkezdte felszeletelni, hogy szendvicseket készít belőle, mikor Imre, Piri néni fia betoppant a konyhába zseblámpával a szájában két nagy tálca hurkával és kolbásszal.

„Ó, Aranyom” üdvözölte a nagymama, „bocsánat, de azt hiszem viheted is vissza a sok hurkát meg kolbászt, mert nincs áramunk és így se a sütőnk, se a hűtőnk nem működik.”

„Semmi baj Róza néni. Tudok valamiben segíteni?” kérdezte Imre udvariasan.

„Hát, ha volna nálatok egy pár szakajtó kenyér feleslegben azt megköszönnék. Én meg mindjárt bedagasztok egy adag fánkot és szerintem ezzel ellesznek a gyerekek ma este.” Ezt helyeslő bólogatás fogadta és Imre már ment is kifelé az ajtón. Mire visszaért az összes szomszédtól begyűjtött kenyérrel, a nagypapa befejezte a szeletelést és Imrével ketten összerakták a szendvicseket. A nagymama fánkja pedig már a tálcán kelt. Imre segítségével bevitték a gyerekeknek a szendvicseket és a nagymama elkezdte sütni a fánkokat a gázzsámolyon.

„Ó, Aranyom, mielőtt elmegy tudnál egy pár üveg baracklekvárt levenni a felső polcra,” kérte a nagymama Imrétől, aki minden feladat teljesítése után elkészönt és hazament. A nagypapa pedig elhelyezkedett egy fotelban a nagyszobában és segített a gyerekeknek az olimpiai program véglegesítésében. Mikor ezzel készen voltak, akkor a gyerekek elkezdtek kérdegetni a nagypapát, hogy milyen is egy olimpia falu.

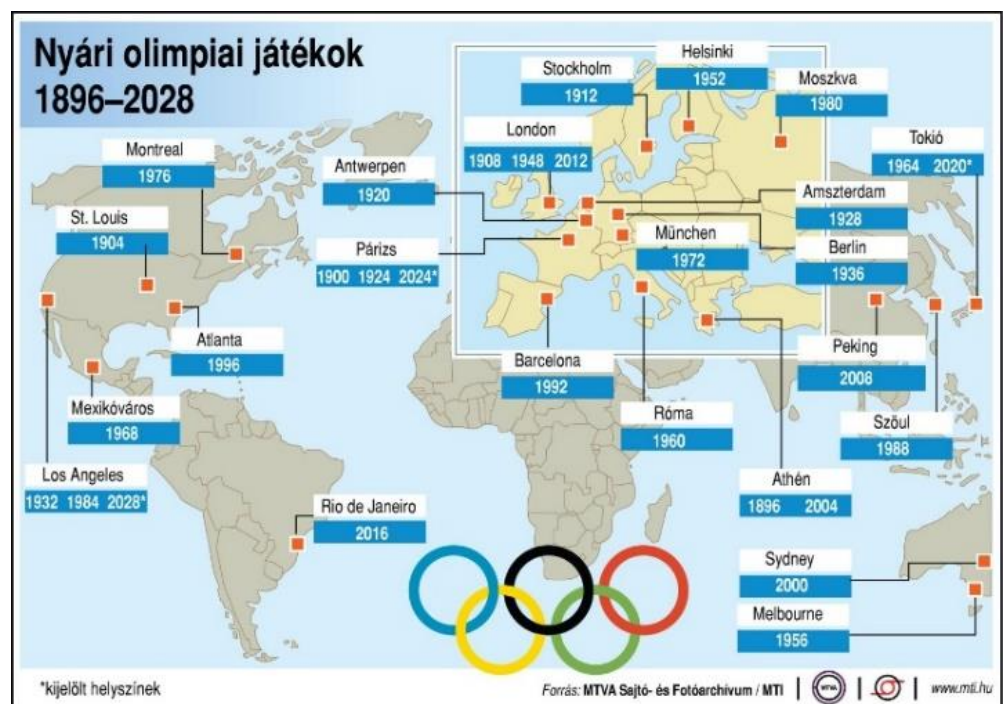
„Nagypapa kétszeres olimpiai bajnok,” jelentette ki Hunor ismét, büszkén kihúzza magát, „Ő, már többször is volt olimpián és nagyon sok mindent tud róla. Nagypapa, mekkora az olimpiai falu?” tette fel végül kérdését.

„Hmm. Ez változik, minden olimpiai helyszín más, így az olimpiai falu mérete és elrendezése is más,” magyarázta a nagypapa, amit a gyerekek nagy figyelemmel követtek. „Régebben mikor kevesebb versenyszám és sportoló volt egy olimpián, akkor általában a falu is kisebb volt, még **mostanában egy olimpiai falu körülbelül tizenötezer embernek lesz az otthona arra a két-három hétre míg a rendezvény tart.**”

Halk „Húúú” és „Azta” hangok jöttek a gyerek seregből. „Az mekkora?” kérdezte egy kislány két oldalon copfba fogott hajjal.

„Nézzük csak...” gondolkodott el egy kicsit a nagypapa, majd megszólalt, „szerintem Budakeszi, Szarvas, Sárvár, Kalocsa és talán még Mezőkövesd lakossága is tizenötezer fő körül lehet.”

„Az én másik nagymamám Kalocsán lakik, ott szoktam tölteni a téli szünetet. Az egy egészen nagy város!” mondta Bence.

Nyári olimpiai helyszínek 1896–2028

Kép forrás: altalanossuli.hu

„Nekem az unokatesóm lakik ott és elsétálni tőlük a lakótelepről a templomig úgy tíz-tizenöt perc, de ha kimegyünk a földekre játszani a falu túlsó szélén akkor van, hogy több mint húsz percet biciklizünk,” tette hozzá az egyik táborból jött kisfiú.

„Oké, oké, de egy olimpián nem vesz részt tizenötezer sportoló, akkor sosem lenne vége,” szólalt meg Luca.

„Nem, nem, az ott lakóknak csak egy része sportoló. **Az edzők, mint az anyukám, a sportorvosok és a TV riporterek is ezekben a házakban laknak,**” mondta Hunor. „Apukám azt is mondta, hogy **az olimpiai faluban van** mindenféle **üzlet, étterem** és egyéb helyek, amik egy normál városban vannak. A különböző országokból jövő csapatok ott élnek két-három hétig és nem mehetnek ki a faluból, hogy biztonságban legyenek, tehát így mindennek benne kell lenni a faluban amire szükségük lehet ez idő alatt.”

Barra Olímpica Park, 2016 Rio de Janeiro, Brazília

Kép forrás: en.wikipedia.org

A nagymama behozta az első adag fánkot. A gyerekek ezt azonnal elkezdtek falatozni, de a beszélgetés egyáltalán nem állt meg.

„És ennyi embernek sok áru kell, tehát azt is meg kell oldaniuk valahogy, hogy hogyan hoznak be új árukat és termékeket,” mondta Áron.

„Meg a nézőknek is be kell jutniuk a stadionokba,” szólalt meg Tamás.

„Akkor az olimpiai faluba, vagy legalább is a versenyek helyszíneire sok sávos utak is kellene,” foglalta össze egy kicsit idősebbnek tűnő szemüveges fiú.

Budapesti Olimpia pályázati terve a 2024-es olimpia megrendezésére

Kép forrás: nbcsports.com

„Igen, igen. Egy olimpiai falut, bár falunak hívnak, általában város méretű és tényleg minden van benne, ami egy rendes városban van. Éttermek, **fodrászat, orvosi rendelő, játszótér,** sőt még **tömegközlekedés is van,** hogy a falu lakóinak ne keljen mindenhova gyalogolnia. Az **autópályák** pedig biztosítják, hogy a nézők is könnyedén meg tudják közelíteni a **stadionokat,**” próbálta a nagypapa lecsendesíteni a csapatot, akik többsége mostanra elkezdtek egymás között beszélgetni és egyre hangosabbak lenni. A nagypapa elkezdett nekik mesélni arról, hogy hogyan is néz ki egy olimpiai falu.

„**A lakóházak több emeletesek** és kívülről valahogyan jelölve vannak, hogy melyik ország küldöttsége van ott elszállásolva. Persze van olyan is amikor csak épületen belül jelölik ezt meg. Általában egy ország sportolóit és a hozzájuk tartozó háttér csapatot egy épületbe próbálják meg elszállásolni, így könnyebben elérik egymást a csapat tagja és egyszerűbb nekik készülni a versenyekre.”

Kata feltette a kezét és a nagypapa bólintására megkérdezte, „A versenyek is az olimpiai faluban vannak megtartva?”

„Nem mindig,” felelte a nagypapa, **„vannak stadionok és versenypályák, amik az olimpiai faluban, vagy inkább annak szélén helyezkednek el, de vannak olyan versenyszámok, amelyek különleges helyszínt igényelnek, mint például a síelés, vagy a szörf és ha nincsen erre alkalmas helyszín közvetlenül az olimpiai falu mellett, akkor ezek a versenyszámok távolabbi helyszíneken vannak.”**

“De volt már olyan olimpia, ahol az olimpiai falu több helyszínből állt össze, például 2016-ban Rio de Janeiro-ban négy helyszínre voltak szétszórva a versenypályák nagyrésze és a lakóépületek is. Így tudtak már meglévő stadionokat használni,” tette hozzá a nagypapa sietve.

Ez a beszélgetés hosszasan folytatódott és mikor a nagymama befejezte a fánk sütését ő is csatlakozott. Mikor fél tíz fele az utolsó gyerektől is elköszöntek a nagymama elküldte Hunort fürödni. Egyszer csak visszajött az áram és a nagypapa bögréjét asztalra lerakva szaladt is befele a szobába, bekapcsolta a tévét és utána szólt a nagymamának, „Gyere Mama, már elkezdődött!” ezt nem kellett mondani kétszer, a nagymama hozott be egy hokedlit és a frissen készített teát három bögrével letette rá, még a nagypapa behozott három fotelt a folyosóról és ketten boldogan és nagyon elfáradva ültek le a versenyt nézni. Pár perc múlva Hunor is csatlakozott hozzájuk és együtt nézték az édesanyja által edzett magyar női vívó párbaját. Nagyörömeikre ő nyerte meg az olimpiai bajnoki címet.

Kedden Hunor édesanyja hívta őket telefonon, Hunor így tudott neki gratulálni és természetesen utána még rengeteg kérdést feltenni az olimpiáról. Mikor anyukája megkérdezte, hogyan telik Hunor nyara a nagyiéknál, Hunor izgatottan mesélte el neki az ő mini olimpiájukat.

„Képzeld Anya, mi a falubeli és a táboros gyerekekkel rendeztünk egy mini olimpiát. A tábor tesi tanára és a focicsapat edzői felállították a pályákat és elmondták a szabályokat, majd a gyerekek tíz versenyszámban versenyeztek egymással. Szinte az egész falu eljött megnézni. Szombaton a faluban megrendezhető sportok voltak, vasárnap pedig a vízi sportok lent a pataknál. Anya!” kiáltott fel Hunor a telefonban, „Első lettem hátúszásban!” és levegővétel nélkül folytatta is, „és nagypapa ismer egy ötvöst és csináltatott nekünk érmeket is...” Hunor hosszasan mesélt édesanyjának élményeiről és azt is elmondta, hogy nagyon élvezte az úszást és a versenyzést is. Elhatározták, hogy iskolakezdekéskor beiratják Hunort a helyi úszó egyesülethez, hogy még jobb legyen az úszásban és más úszóversenyeken is részt tudjon venni.

2016 Rio Olimpiai helyszínek

Kép forrás: nbcsports.com

Akikre büszkék vagyunk

Hunor pakolta össze a cuccait, szülei ebédre jönnek érte és másnap reggel indulnak majd együtt haza. Barátai nagy része már haza ment, így a tegnapi nap többségét nagyszüleivel töltötte és együtt nagytakarítást csináltak a házban. Az elmúlt időszakban minden szoba át lett rendezve, először a Mini Olimpiára készülő gyereksereg által, majd az ennek sikerét ünneplő gyerekek és szülők által.

A nagymama éppen, hogy csak elzárta a tűzhelyet a csirkepaprikás alatt, mikor Hunor szülei megálltak autóval a ház előtt.

Ebéd után bevonult az egész család a nappaliba és egy kis frissen sült meggyes pite falatozása közepette mesélték egymásnak az elmúlt hetek élményeit.

2020 Tokiói Olimpiai medálok

Kép forrás: myzillon.com

Magyar Olimpiai Bajnok Vízilabda Csapat – Peking 2008

„Anya te is kaptál érmét?” kérdezte Hunor, mikor édesanyja befejezte az olimpián töltött élményei elmesélését.

„Nem kisfiam. Érmét csak a sportolók kapnak és én nem sportolóként, hanem edzőként vettem részt az olimpián,” válaszolta Hunor édesanyja mosolyogva.

„De, ha szeretnél egy igazi olimpiai aranyérmet látni, Papus biztosan megmutatja neked az övét,” szólalt meg a nagymama.

„Kettő is van neki belőle,” tette hozzá Zoltán, Hunor

édesapja. A nagypapa már talpon volt és nyitotta a szobában lévő vitrint, hogy elővegye a nagybecsben tartott büszkeségeit.

Hunor óvatosan vette az érmekeket kezébe és az egész család büszkén lapozta végig a fényképalbumot, amit menet közben a nagymama Hunor édesanyja kezébe adott. Ezek után pedig ámulattal nézték végig a régi képeket a nappali falán. Ezek a képek a nagypapáról készültek, mikor edzett az olimpiára, mikor versenyzett, mikor a dobogón állt és mikor hazajött és a családjával ünnepelt.

A nagypapa büszkén kihúzta magát és menyéhez fordult. „Most már mi is olimpiai sportcsalád vagyunk!” és átölelték egymást.

„Vannak más magyar olimpiai családok is?” kérdezte Hunor.

1964-ben Olimpiai Bajnok magyar női törvívó válogatott: Rejtő Ildikó, Ágoston Judit, Juhász Katalin, Marosi Paula, Dömölky Lília

Kép forrás: MTI / Pap Jenő

Konrád Ferenc Olimpiai Bajnok vízilabdázó
Kép forrás: nepszava.hu

„De ott van **Németh Imre és fia Miklós** is,” mondta a nagypapa, „Németh Imre kalapácsvetésben kétszer is részt vett az olimpián és az első alkalommal olimpiai bajnok lett, a másodjára pedig harmadik helyen végzett. Úgy emlékszem, hogy mindkét évben ő volt a magyar csapat zászlóvivője is az olimpia nyitó ünnepségén. Fia, Miklós pedig gerelyhajításban indult az olimpián és fél méteres világcsúcs döntéssel szerezte meg az olimpiai bajnoki címét, a második helyet megszerző sportoló több mint hat méterrel dobott rövidebbet nála.”

„Nézd csak!” vett a nagypapa elő egy régi dobozt. Mikor Hunor levette a tetejét látta, hogy tele van régi újságokból kivágott cikkekkel. „Ez az én gyűjteményem. Mikor elhatároztam, hogy ki szeretnék

Németh Miklós Olimpiai Bajnok gerelyhajító
Kép forrás: friss.hu

Hétszeres Olimpiai Bajnok Gerevich Aladár
Kép forrás: Nemzeti Fotótár/Magyar Fotó:/Seidner

Magyar Diaszpóra Iskolatábor „Igen vannak, nem is egy,” válaszolta a nagypapa és már kezdte is sorolni őket, „Például a **Marosi család**, ahol Marosi József és testvére Marosi Paula is olimpiai bajnoki címet szerzett. Sőt Paula férje Földessy Ödön is kijutott az olimpiára, de ő nem vívásban, hanem távolugrásban. Helsinkiben harmadik helyet szerzett, ami akkor az európai versenyzők közül a legjobb volt.”

„Vagy a **Konrád család**. A Konrád testvérek Sándor, János, Ferenc és Ede mind nagyon jó úszók és vízilabdások voltak és ha jól emlékszem Ferenc és János is olimpiai bajnok és több olimpián is részt vettek,” mondta a nagymama.

jutni az olimpiára elkezdtem összegyűjteni cikkeket a régi és akkori olimpiai bajnokokról és ezt folytattam éveken keresztül. Régen, ha meg akartad tudni, hogy ki, hol, mikor és hogyan teljesített nem tudtad megkeresni két perc alatt a telefonodon, hanem be kellett menned a szövetségbe, ahol versenyeztek, vagy újságcikkekből kellett kikeresni. Azért kezdtem el gyűjteni, hogy megtudjam az idejüket és a teljesítményüket a győzteseknek. Végül csak a magyar olimpiai sportolókról gyűjtöttem össze a cikkeket.”

Menet közben a nagymama kiment a konyhába és behozta a konyha pulton gyülekező idei újságcikkeket.

„Nincs cikkem mindenkiről, sajnos az újságok sem írnak meg már mindent, még az olimpiáról sem. Túl sok esemény történik egyszerre a világon” mondta a nagypapa, majd hozzátette az idei cikkeket a gyűjteményéhez.

„Ezt nézegessétek és rá fogtok találni a **leghíresebb magyar olimpiikonjainkra**, mint például a **hétszeres olimpiai bajnok vívóra Gerevich Aladárra**, ezzel mai napig neki van a legtöbb olimpiai aranyérme a magyar sportolók közül. De **Keleti Ágnesről** is van benne cikk neki is **10 olimpiai érme van**, mint Gerevichnek, de ebből ’csak’” és ezen kicsit elnevette magát a nagypapa félhúzott szemöldökkel, „öt aranyérem.”

„Ha jól tudom akkor Keleti Ágnes még ma is él,” szólalt meg a nagymama.

„Igen, igen,” mondta a nagypapa, „az idei cikkek közül van egy bent, amit róla írtak, **Keleti Ágnes most 103 éves és ezzel ő a valaha élt legidősebb olimpiai bajnok a világon!**”

„Nézd csak!” szólalt meg a kisfiú anyukája, „itt van egy **Egerszegi Krisztináról**, ő egy **úszó**, mint te szeretnél lenni. Ő a **magyar csapat eddigi legfiatalabb olimpiai bajnoka**,” mesélte Hunornak édesanyja.

Keleti Ágnes Olimpiai Bajnok tornázó
Kép forrás: feminismforreal.com

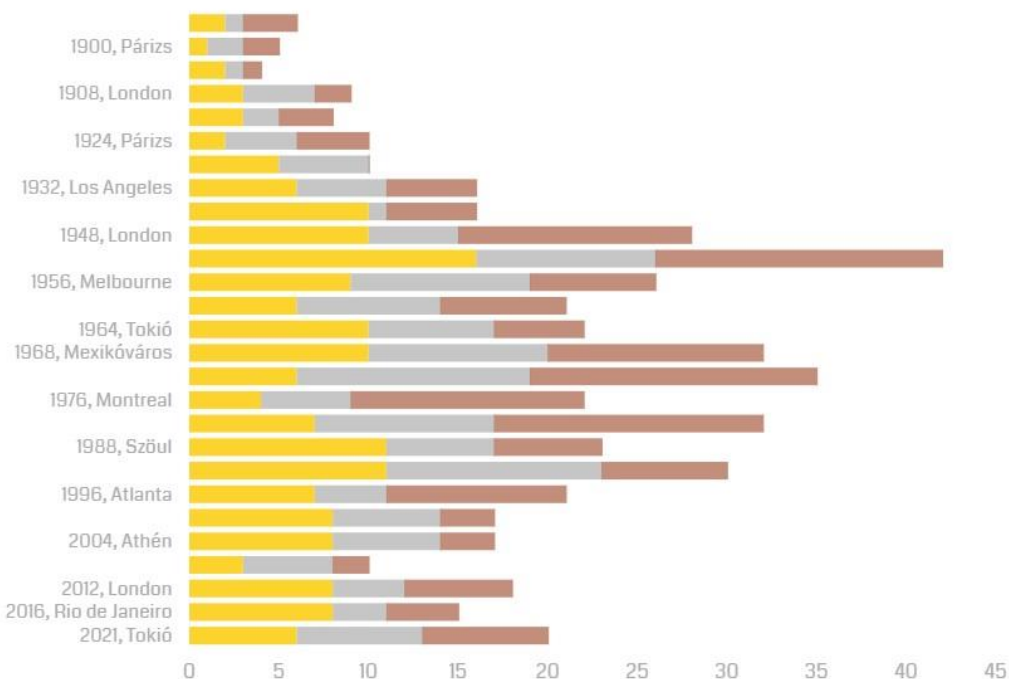
1996 Atlanta – Egerszegi Krisztina Olimpiai Bajnok úszó
Kép forrás: femina.hu

A dobozt körbe ülve az egész család régi cikkeket olvasott fel egymás után a délután hátralévő részében. Megismerték **Kozák Danutát, hatszoros olimpiai bajnok kajakost. Kovács Pált és Kárpát Rudolfot, akik mindketten hatszoros olimpiai bajnokok vívásban. Hosszú Katinka úszót**, akiről az olimpiai közvetítésből már hallott Hunor is. **Kásás Tamás és Benedek Tibor, háromszoros olimpiai bajnok vízilabdázókat. Szilágyi Áron vívót, aki szintén háromszoros olimpiai bajnok és még sok-sok híres magyar olimpiai bajnokot és sportolót is.**

Vacsora befejezésekor Hunor büszkén felállt és kijelentette, „Egy napon én is szeretnék kijutni az olimpiára!” Szülei és nagyszülei tekintve megkérdezte, „Segítetek nekem, hogy olyan jó úszó legyek belőlem, hogy ki tudjak jutni az olimpiára?”

Kérdésére természetesen sokszoros „Igen”-t kapott. Édesanyjával megegyeztek, hogy hétfőn együtt mennek majd az úszó edzésre beiratkozni.

Magyarok által szerzett olimpiai érmek időrendi sorrendben

Magyarország az országok közti versenyben sportágokra bontva

Arany
182
(304 fő)

Ezüst
156
(271 fő)

Bronz
177
(347 fő)

Sport	Helyezés	Arany	Ezüst	Bronz	Összes érem
Öttusa	1	9	8	6	23
Vízilabda	1	9	3	5	17
Labdarúgás	2	3	1	1	5
Vívás	3	38	24	28	90
Kajak-kenu	3	28	31	27	86
Úszás	4	29	27	20	76
Torna	7	15	11	14	40
Ökölvívás	7	10	2	8	20
Birkózás	8	19	16	19	54
Sportlövészet	13	7	3	7	17
Kézilabda	14	0	1	2	3
Karate	15	0	0	1	1
Művészeti versenyek	15	1	2	1	4
Atlétika	21	10	12	18	40
Súlyemelés	22	2	9	9	20
Cselgáncs	25	1	3	6	10
Tenisz	31	0	0	1	1
Lovaglás	31	0	0	1	1
Vitorlázás	37	0	1	1	2
Evezés	40	0	1	2	3

Képek forrás: atlo.team/olimpia125/

Bár a történet több helyen is valós eseményekre utal, szereplői nem valós személyek.

Történetet írta és szerkesztette: Káli Csilla és Káli Zsófia

Forrásmunkák – References

Kubány, E. (1998). *Az Olimpiai játékokról gyerekeknek*. Kalligram.

Magyar Olimpiai Bizottság - Főoldal. Magyar Olimpiai Bizottság. (n.d.). <https://olimpia.hu/>

Molnár, T., & Szabó, K. (2021, November 9). *Magyarok AZ olimpián – 125 év Sikerei Számokban*. atlo. <https://atlo.team/olimpia125/>

Nóbádi, iz der. (n.d.). *Válogatott Okosságok*. Válogatott okosságok.

<https://valogatott.blog.hu/search?searchterm=magyar%2Bsportcsal%C3%A1dok&searchmode=or&submit=Keres%C3%A9s>

Paris 2024 Olympics: The lowdown for athletes of the future - how ... Olympics. (n.d.).

<https://olympics.com/en/news/paris-2024-olympic-games-how-do-athletes-qualify>

The games: The real story of the ancient olympic games - penn museum. The Games | The Real Story of the Ancient Olympic Games - Penn Museum. (n.d.).

<https://www.penn.museum/sites/olympics/olympicintro.shtml>

Wikimedia Foundation. (2023a, October 31). *Smoky (olympic mascot)*. Wikipedia.

[https://en.wikipedia.org/wiki/Smoky_\(Olympic_mascot\)#:~:text=Smoky%20\(1931%20or%201932%20%E2%80%93%20April,considered%20the%20first%20Olympic%20mascot](https://en.wikipedia.org/wiki/Smoky_(Olympic_mascot)#:~:text=Smoky%20(1931%20or%201932%20%E2%80%93%20April,considered%20the%20first%20Olympic%20mascot)

Wikimedia Foundation. (2023b, December 27). *Olimpiai Játékok*. Wikipedia.

https://hu.wikipedia.org/wiki/Olimpiai_j%C3%A1t%C3%A9kok

Wikimedia Foundation. (2024a, January 14). *Magyarország Olimpiai Bajnokainak Listája*. Wikipedia.

https://hu.wikipedia.org/wiki/Magyarorsz%C3%A1g_olimpiai_bajnokainak_list%C3%A1ja

Wikimedia Foundation. (2024b, January 18). *Olympic Games*. Wikipedia.

https://en.wikipedia.org/wiki/Olympic_Games

Wikimedia Foundation. (2024c, January 23). *2024. évi Nyári Olimpiai játékok*. Wikipedia.

https://hu.wikipedia.org/wiki/2024._%C3%A9vi_ny%C3%A1ri_olimpiai_j%C3%A1t%C3%A9kok

Zoltán, K. (n.d.). *Az Olimpiai Játékok Története*. Olimpia - történelem.

<https://people.inf.elte.hu/kuztaai/tortenelem.html>